

Kingsbøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen), et Forslag, der ganske vist ikke var nyt, idet det tidligere har været fremsat som Vædringsforslag her. Vort Forslag gik ud paa at udrede Ulykkesunderstøttelse til alle ubemidlede efter visse nærmere bestemte Regler. Det Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem for Kingsbøbing gik ud paa at alle Lønarbejdere, alle, der ernære sig ved legemligt Arbejde mod Løn, og alle, der ere ligestillede med disse, skulde have Krav paa Erstatning eller økonomisk Understøttelse efter Ulykkestilfælde. Denne Erstatning var jo kapitaliseret, og den skulde for nogle visse nærmere betegnede Erhverv udredes af Arbejdsgiveren, i alle andre Tilfælde af de paagældende Kommuner ved en Fordeling efter Folketallet. Hovedprincippet i dette Forslag var dog dette, at man tillagde alle dem, der kom til Stade, og vare ubemidlede, et Pengetrav, og at Statskassen stod i Forskud mod Refusion, dels hos de paagældende Arbejdsgivere, dels ved en Fordeling paa Kommunerne. I det Forslag, der nu foreligger her fra Flertallets Side, har man begrænset Opvaen meget betydelig, og man har heller ikke paa nogen Maade ordnet det saaledes, at man kan sige, at de Arbejdere, der hertefter have Krav paa Erstatning efter et Ulykkestilfælde, ere sikre paa at faa denne Erstatning. Endogsaa dette har man fjernet fra det Forslag, som egentlig ligger til Grund for det, der foreligger her, nemlig det Forslag, som blev indbragt her i Fjor af det ærede Medlem for Kingsbøbing Amts 1ste Valgkreds. Man har ganske vist givet de Arbejdere, som komme til Stade ved Ulykkestilfælde, en Slags Forrinsret, der er jo ogsaa truffet den Bestemmelse, at Arbejdsraadet har Ret til at spørge de paagældende, hvorvidt de have forsikret deres Arbejdere eller ej, og kan krittere den Maade, de have dækket dem paa; men man kan jo ikke vente sig, at Arbejdsraadet kan komme til Kundskab om alle Tilfælde, hvor der ikke er truffet en saadan Foranstaltning, og man kan derfor meget godt tænke sig, at der kan forefalde mange Ulykkestilfælde, hvor det vil vise sig, at den paagældende ikke har sikret sig i et Forsikringselskab, medens hans økonomiske Situation er en saadan, at der ikke er Tale om, at han kan dække den Erstatning, Arbejderne skulde have, saa at de derfor ingen Ting saa. Man har, som det meget rigtigt er bemærket af den ærede foregaaende Tale, her bygget Forslaget op paa en vis bestemt Ide, et vist bestemt Princip, som er forsvaret meget godt og logisk gennemført af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), der har været sær-

lig virksom i disse Spørgsmaal; men man har forladt alt, hvad man tidligere har anset for udbændigt at tage med, naar man skulde have en saadan Ulykkesforsikring, nemlig i første Linie en Sikkerhed for, at de, der havde et saadant Krav, ogsaa kunde faa det opfyldt. Det Forslag, som den socialdemokratiske Gruppe her i Tinget tillod sig at indbringe i Fjor, blev meget stærkt kritiseret her i Salen, og det var saa meget lettere at gøre dette, som der ved Siden af foresaa det andet her omtalte Forslag, som man kunde tage fat paa med det samme. Men der er nu det karakteristiske ved det, at til Trods for, at man saaledes stærkt udtalte sig mod det Princip, som vi havde lagt til Grund for vort Forslag, er der ikke desmindre kommet et Forslag paa Tingets Bord i Aar fra en helt anden politisk Side, nemlig det ærede Medlem for Horsens (Wulff), som i en Del af sit Forslag har optaget den samme Tanke, som vi havde optaget, nemlig dette, at det gjaldt om at tilvejebringe Betingelserne for, at der kunde blive sikret alle ubemidlede en Understøttelse efter Ulykkestilfælde, som de ikke selv havde forvoldt, og en Understøttelse, som ikke skulde have Karakteren af Fattighjælp, men som skulde have Karakteren af Pensioner, og saaledes at de paagældende efter Ulykkestilfældet kunde leve uden at behøve at komme paa Fattigvæsenet og blive betragtet som anden Klases Borgere. Det Princip har det ærede Medlem for sit Bedkommende optaget, og han har jo gjort mere endnu, idet han i sit Forsvar for sit Forslag hævder, at han med Henblik til Princippet støtter sig til de Meninger og Ansuelser om denne Sags Ordning, der naeres af en saa stor Organisation som Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Jeg for mit personlige Bedkommende kan udtale, at den anden store Organisation af Haandværket, de samvirkende Fagforeninger staa akkurat paa samme Standpunkt og naere samme Ansuelser om dette Spørgsmaal. Naar man altsaa her fra Haandværkets og Industriens Side haade fra Vestrenes og fra Arbejdernes Organisation staa saaledes, at man ønsker og kræver en Ordning af Ulykkesforsikringsvæsenet, og at man fra begge Sider er enig om, at den Maade, hvorpaa det bør ordnes, er en saadan, at det hele Samfund overtager Byrderne og garanterer for, at de, der skulle have Understøttelsen, ogsaa ere sikre paa at faa den, synes jeg, at dette maa veje ganske betydeligt. Vi havde i Fjor Beslighed til ret udførligt at bestæftige os med Principperne. Det blev herimod hæv-